

Sygn. akt I C 609/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – SSR Karolina Malinowska - Krutul

Protokolant – Jadwiga Styła

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2018r. w Zambrowie

sprawy z powództwa M. Z. (1)

przeciwko L. C.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powódki M. Z. (1) na rzecz pozwanego L. C. kwotę 1817,00 (jeden tysiąc osiemset i 17/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 609/17 „upr”

UZASADNIENIE

Powódka M. Z. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego L. C. kwoty 9.200 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 września 2017 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazała, że w dniu 13 sierpnia 2017 r. strony zawarły umowę sprzedaży na mocy której powódka nabyła od pozwanego samochód osobowy marki M. (...), rok produkcji 2003 o numerze rejestracyjnym (...) za kwotę 9.200 zł. Pismem z dnia 29 sierpnia 2017 r. powódka odstąpiła od ww. umowy z uwagi na niezgodność towaru z umową, między innymi z uwagi na fakt, że fabrycznie samochód wyposażony był w skrzynię automatyczną, zaś powódka nabyła samochód ze skrzynią manualną, która prawdopodobnie nie została w sposób właściwy zamontowana. Ponadto w zakładzie mechanicznym do którego po zakupie udała się powódka stwierdzono też wady silnika. Ponadto powódka wskazała, że w samochodzie uszkodzony został system kontroli trakcji (...), układy (...) i (...), trakcja (...), system klimatyzacji, nieprawidłowo działa regulacja lambda. Wykryta została również wada poduszki powietrznej. Do ujawnienia przedmiotowych wad doszło 23 sierpnia 2017 r. podczas kontroli w zakładzie mechanicznym, o czym pozwany został telefonicznie poinformowany w tym samym dniu.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 11 października 2017 r. w sprawie I Nc 732/17 Sąd Rejonowy w Zambrowie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany L. C. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podał, że powódka w chwili zawarcia umowy była świadoma, że przedmiotem umowy sprzedaży jest używany samochód, który został wyprodukowany w 2003 r., co świadczyć może o stopniu jego zużycia. Powódka została poinformowana jakie wady posiada przedmiot umowy, a także jakie naprawy zostały dokonane.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. Z. (1) wraz z mężem posiadali zamiar zakupu samochodu, w tym celu udali się na giełdę samochodów do B.. Tam zainteresował ich samochód wystawiony przez pozwanego i jego syna. Małżonkowie jeszcze tego samego dnia zadzwonili do pozwanego z zapytaniem, czy oferta sprzedaży pojazdu jest nadal aktualna. Następnie w towarzystwie brata powódki – K. Z. udali się do miejsca zamieszkania pozwanego. M. H. (1) wraz z bratem K. wykonali jazdę próbną przedmiotowym samochodem wraz z synem pozwanego – R. C.. Przed zawarciem umowy otwierano również maskę samochodu. Stwierdzono wówczas, że nie działa wyświetlacz deski rozdzielczej, nadto jest pęknięta listwa plastikowa przy progach, są delikatne zarysowania lakieru, nie działa klimatyzacja, bowiem jest niezupełniona. Mimo powyższego w dniu 13 sierpnia 2017 r. powódka zdecydowała się zakupić pojazd. Tego dnia zawarto umowę sprzedaży, na mocy której M. Z. (1) nabyła od pozwanego samochód marki M. (...) wyprodukowany w 2003 r. o numerze rejestracyjnym (...) i nr (...) za cenę 9.200 zł.

Zakupionym samochodem przez ok. półtora tygodnia od momentu zakupu jeździła M. Z. (2). Po tym czasie zdecydowała się odstawić samochód do elektromechanika. Elektromechanik po podłączeniu pojazdu do komputera stwierdził, że samochód wcześniej posiadał zamontowaną automatyczną skrzynię biegów, a teraz ma manualną. Stwierdził również uszkodzenie kontroli trakcji, usterki z podsuszką powietrzną, kody błędów w obrębie deski rozdzielczej, klimatyzacji, immobilisera. M. Z. (1) od elektromechanika otrzymała informację, że naprawa samochodu może okazać się nieopłacalna oraz, że samochód nie posiada właściwości charakterystycznych dla danego modelu m..

W dniu 23 sierpnia 2017 r. M. Z. (1) zadzwoniła do L. C. i poinformowała go o wadach ujawnionych w pojeździe oraz, że chce mu zwrócić mu samochód.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2017 r. pełnomocnik M. Z. (1) z uwagi na wady fizyczne odstąpił od umowy sprzedaży ww. pojazdu zawartej w dniu 13 sierpnia 2017 r., wnosząc jednocześnie o dokonanie zwrotu kwoty 9.200 zł jako ceny nabycia przedmiotowego samochodu.

Dodatkowo, pismem z dnia 31 sierpnia 2017 r. pełnomocnik M. Z. (1) wezwał L. C. do zwrotu kwoty 9.360 zł (9.200 zł – cena nabycia samochodu + 160 zł – cena badań technicznych) i odebranie przedmiotowego samochodu w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

W toku postępowania przeprowadzono oględziny przedmiotowego pojazdu . W trakcie badań diagnostycznych samochodu M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) biegły uczestniczył w próbach trakcyjnych , gdy pojazdem tym kierowała M. Z. (1). Z odczytu nr VIN przedmiotowego pojazdu wynika, że samochód M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na wyposażeniu fabrycznym posiada zamontowaną automatyczną skrzynię biegów. W samochodzie tym aktualnie zamontowana jest skrzynia biegów mechaniczna (manualna). Fakt występowania tego rodzaju skrzyni w samochodzie M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) był widoczny i możliwy do identyfikacji nawet w trakcie wykonywania jazdy próbnej, czy też nawet pobieżnych oględzin pojazdu w trakcie realizowania transakcji kupna – sprzedaży przedmiotowego pojazdu. Skrzynia biegów działała poprawnie. Wymiana fabrycznej automatycznej skrzyni biegów w przedmiotowym pojeździe na skrzynię manualną nie miała wpływu na dalsze funkcjonowanie pojazdu. Wymiana automatycznej skrzyni biegów na skrzynię biegów mechaniczną była zgodna z odnośnymi przepisami i nie musiała być zgłaszana we właściwym wydziale komunikacji. Pojazd po wymianie skrzyni biegów na skrzynię mechaniczną może uczestniczyć w ruchu drogowym. Z zapisów widniejących w dowodzie rejestracyjnym wynika, że w samochodzie M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) została zamontowana w dniu 20 kwietnia 2016 r. instalacja gazowa – gaz (...).

Zamiana skrzyni automatycznej na manualną w samochodzie M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie stanowi wady istotnej.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o: umowę sprzedaży (k. 11), oświadczenie o odstąpieniu od umowy (k. 16-18), pismo z dn. 31 sierpnia 2017 r. (k. 21), wydruk (k. 23), kserokopię dowodu rejestracyjnego (k. 24-25), pismo o wykonaniu usługi montowania instalacji gazowej wraz z fakturą (k. 65-66), częściowe zeznania powódki (k. 50 odwr, k. 102-103), pozwanego (k. 51 odwr, k. 103 i odwr.), częściowe zeznania świadków : K. Z. (k. 52 i odwr.), M. H. (2)

(k. 52 odwr. – 53), R. choińskiego (k. 53 odwr. – 54), D. C. (k. 54), opinię biegłego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego (k. 71-79) wraz z jej uzupełnieniami (k. 107-113, k. 131-133)

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia powódki był przepis art. 560 § 1 (w związku z § 4) kodeksu cywilnego, umożliwiający kupującemu złożenie oświadczenia o odstąpieniu od umowy w przypadku istotnej wady rzeczy sprzedanej.

Zgodnie z art. 556 kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną - rękojmia.

Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli: 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia; 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór; 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia; 4) została kupującemu wydana w stanie niepełnym (art. 556¹ kc).

Zgodnie z art. 557 § 1 kc sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.

Istnienie wady winien wykazać kupujący (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 lutego 2011 r. sygn. akt III CSK 144/10, LEX).

Odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy nie zależy od poniesienia przez kupującego szkody, ale od wykazania, że wada spowodowała zmniejszenie wartości lub użyteczności rzeczy. Podkreślenia wymaga to, że ciężar wykazania tych okoliczności spoczywa na kupującym (art. 6 kc).

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejsza sprawa powódka jako kupująca temu obowiązkowi nie sprostała. Przed wszystkim zgromadzony materiał dowodowy nie wykazał, aby samochód miał jakąkolwiek wadę. Powódka oglądała pojazd przed zakupem i widziała jaki pojazd kupuje. Widziała przed zakupem, że samochód posiada skrzynię manualną i samochód z taką skrzynią zdecydowała się zakupić. Nie może zatem teraz z samego faktu wymiany skrzyni wywodzić, iż samochód posiadał wadę. W przekonaniu Sądu – idąc dalej - skoro nie można mówić o wadach, to tym bardziej, nie można oceniać ich w kategoriach istotności. Biegły sądowy w swojej opinii żadnych wad nie stwierdził. Skoro też powódka widziała, iż samochód posiada manualną skrzynię biegów, i zdecydowała się na zakup auta z taką właśnie skrzynią, nie może teraz wywodzić również, iż zakupiła towar niezgodny z umową.

W toku niniejszej sprawy powódka twierdziła, że nabyty przez nią pojazd miał wady, m. in. polegające na tym, że fabrycznie samochód wyposażony był w skrzynię automatyczną, zaś powódka nabyła samochód ze skrzynią manualną, która prawdopodobnie nie została w sposób właściwy zamontowana. Ponadto powódka wskazała, że w samochodzie uszkodzony został system kontroli trakcji (...), układy (...) i (...), trakcja (...), system klimatyzacji, nieprawidłowo działa regulacja lambda. Wykryta została również wada poduszki powietrznej. Były to jedynie subiektywne twierdzenia, nieudolnie wsparte zeznaniami męża oraz brata powódki, które sąd ocenia jako niewiarygodne. Zeznania te nie mogą automatycznie przesądzać o istnieniu wad w tym pojeździe.

Zdaniem Sądu orzekającego w sprawie należało w sposób fachowy określić stan przedmiotowego pojazdu w dacie jego zakupu przez powódkę, istniejących wówczas wad, tego czy ewentualnie mogą zostać uznane za istotne, czy nie, czy wynikają z normalnego zużycia adekwatnego do wieku, czy istniejące w dacie sprzedaży mogły zostać zauważone w trakcie szczegółowych oględzin pojazdu. Stąd Sąd posiłkował się opinią biegłego.

Biegły w swojej opinii nie stwierdził istnienia żadnych wad, o których była przekonana powódka. Podał, że samochód w dacie zakupu przez powódkę był sprawny technicznie. W trakcie badań diagnostycznych samochodu

przeprowadzonych przez biegłego nie stwierdzono występowania wad, które wskazywane były przez stronę powodową. Sąd zatem, w ślad za rzetelną opinią biegłego, nie podzielił twierdzeń strony powodowej, jakoby wymiana skrzyni automatyczną na manualną stanowiła istotną wadę. Biegły stwierdził, że samochód M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na wyposażeniu fabrycznym posiadał co prawda zamontowaną automatyczną skrzynię biegów. W samochodzie tym zamontowana jest aktualnie skrzynia biegów mechaniczna. Fakt występowania tego rodzaju skrzyni w samochodzie był jednak widoczny i możliwy do identyfikacji nawet w trakcie wykonywania jazdy próbnej, czy też nawet pobieżnych oględzin pojazdu w trakcie realizowania transakcji kupna – sprzedaży przedmiotowego pojazdu. Biegły stwierdził, że skrzynia biegów w samochodzie działała poprawnie. Wymiana fabrycznej automatycznej skrzyni biegów w przedmiotowym pojeździe na skrzynię manualną nie miała wpływu na dalsze funkcjonowanie pojazdu. Wymiana automatycznej skrzyni biegów na skrzynię biegów mechaniczną była zgodna z odnośnymi przepisami i nie musiała być głaszana we właściwym wydziale komunikacji.

Nie można też tracić z pola widzenia tego, iż pojazd marki M. (...) został wyprodukowany w 2003 r. Przed jego zakupem przez powódkę niewątpliwie był używany. Sam pozwany przed sprzedaniem auta powódce był w jego posiadaniu ok. 2-3 lat, a zakupił go w komisie w B.. Wymiana skrzyni była podyktowana normalnym procesem eksploatacji – jak wynika to z opinii biegłego. Biegły wykonał jazdę autem i nie miał żadnych zastrzeżeń co do sprawności auta.

Kupująca w umowie potwierdziła, że zna stan techniczny pojazdu. Powódka wskazywała również, że wykonywała jazdę próbną pojazdem, podała również, że zanim dokonała zakupu, nie sprawdzała pojazdu na stacji diagnostycznej. Powódka zdecydowała się na zakup samochodu z „wizualnymi” uszkodzeniami, których pozwany nie ukrywał przed powódką.

Podkreślenia wymaga też, że pozwany nie prowadzi działalności gospodarczej związanej ze sprzedażą pojazdów mechanicznych. Przedmiotowa umowa została zawarta pomiędzy osobami fizycznymi. Z tego też względu zdaniem Sądu nie można pozwanemu przypisać obowiązku podania pełnej wiedzy o stanie technicznym pojazdu.

Z uwagi na powyższe Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu uznając, że powódka przegrała sprawę w całości wobec czego należało zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.817 zł tytułem poniesionych przez pozwanego kosztów zastępstwa procesowego.